

1912

EUROPEJSKA KONWENCJA

o koprodukcji filmowej,

sporządzona w Strasburgu dnia 2 października 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 2 października 1992 r. została sporządzona w Strasburgu Europejska konwencja o koprodukcji filmowej, w następującym brzmieniu:

EUROPEJSKA KONWENCJA

o koprodukcji filmowej

Preambuła

Państwa członkowskie Rady Europy oraz inne państwa będące Stronami Europejskiej konwencji kulturalnej, sygnatariusze niniejszej konwencji,

biorąc pod uwagę, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności między jej członkami, w szczególności ochrona i wcielanie w życie ideałów i zasad stanowiących ich wspólne dziedzictwo;

zważywszy, że swoboda twórczości oraz wolność wyrażenia myśli stanowi fundamentalny element tych zasad;

zważywszy, że obrona kulturalnej różnorodności poszczególnych krajów europejskich jest jednym z celów Europejskiej konwencji kulturalnej;

uważając, że koprodukcja filmowa, jako narzędzie twórczości oraz wyrażania kulturowej różnorodności w skali europejskiej, powinna ulec umocnieniu;

zdecydowani rozwijać te zasady i przypominając zalecenia Komitetu Ministrów na temat twórczości kinematograficznej i audiowizualnej, a w szczególności Zalecenia Nr R (86) 3, dotyczącego promowania twórczości audiowizualnej w Europie;

uznając, że utworzenie Europejskiego Funduszu Wspierania Koprodukcji i Rozpowszechniania Utworów Kinematograficznych i Audiowizualnych "Eurimages" odpowiada trosce o rozwój europejskiej koprodukcji filmowej oraz że w ten sposób nadany został nowy impuls dla rozwijania koprodukcji filmowej w Europie;

wyrażając wolę osiągnięcia tego kulturalnego celu dzięki wspólnym wysiłkom na rzecz rozszerzenia twórczości oraz określenia reguł odnoszących się do całokształtu wielostronnych europejskich koprodukcji kinematograficznych;

uważając, że przyjęcie wspólnych zasad zmierza do zmniejszenia ograniczeń i ułatwia europejską współpracę w dziedzinie koprodukcji filmowej,

uzgodniły, co następuje:

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Cel konwencji

Strony niniejszej konwencji zobowiązują się do popierania rozwoju europejskiej koprodukcji filmowej, zgodnie z poniższymi postanowieniami.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsza konwencja reguluje stosunki między jej Stronami w dziedzinie wielostronnych koprodukcji podejmowanych na terytorium Stron.

2. Niniejszą konwencję stosuje się do:

- a) koprodukcji, w których współdziałają co najmniej trzech koproducenci, mający swoją siedzibę w trzech różnych Państwach-Stronach konwencji, oraz
- b) koprodukcji, w których współdziałają co najmniej trzech koproducenci, mający swoją siedzibę w trzech różnych Państwach-Stronach konwencji, a także jeden lub kilku koproducentów, którzy nie mają siedziby w tych Państwach. Całkowity wkład koproducentów niemających siedziby w Państwach-Stronach konwencji nie może jednak przekraczać 30% ogólnego kosztu produkcji.

W każdym przypadku, niniejsza konwencja będzie miała zastosowanie jedynie pod warunkiem, że dzieło, będące wynikiem koprodukcji, odpowiadać będzie definicji europejskiego utworu kinematograficznego w rozumieniu poniższego artykułu 3 litera c¹⁾.

3. Postanowienia porozumień dwustronnych, zawartych przez Strony niniejszej konwencji, stosuje się nadal do koprodukcji dwustronnych.

W przypadku koprodukcji wielostronnych, postanowienia niniejszej konwencji mają moc nadrzędną w stosunku do postanowień porozumień dwustronnych zawartych między Stronami konwencji. Postanowienia dotyczące koprodukcji dwustronnych pozostają w mocy, jeżeli nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszej konwencji.

4. W przypadku braku jakiegokolwiek porozumienia regulującego dwustronne stosunki koprodukcyjne między dwiema Stronami niniejszej konwencji, konwencja ta będzie miała zastosowanie także do koprodukcji dwustronnych, o ile nie zostało złożone zastrzeżenie przez jedną z zainteresowanych Stron, w myśl postanowień zawartych w artykule 20.

Artykuł 3

Definicje

W rozumieniu niniejszej konwencji:

a) określenie "utwór kinematograficzny" oznacza utwór jakiegokolwiek długości i zawarty na jakimkolwiek nośniku, w szczególności utwory kinematograficzne w konwencji fikcji, animowane i dokumentalne, zrealizowane zgodnie z postanowieniami odnoszącymi się do produkcji kinematograficznej, obowiązującymi w poszczególnych zainteresowanych Stronach, i przeznaczone do rozpowszechniania w kinach;

b) określenie "koproducentów" oznacza producentów i filmowe firmy produkcyjne mające siedzibę w Krajach-Stronach niniejszej konwencji i powiązanych ze sobą umową o koprodukcji;

c) określenie "europejski utwór kinematograficzny" oznacza utwór kinematograficzny odpowiadający warunkom określonym w załączniku II, stanowiącym integralną część niniejszej konwencji;

d) określenie "koprodukcja wielostronna" oznacza utwór kinematograficzny wyprodukowany przez co najmniej trzech koproducentów w rozumieniu postanowień artykułu 2 ustęp 2 konwencji.

ROZDZIAŁ II

Zasady mające zastosowanie do koprodukcji

Artykuł 4

Równoważność z filmami krajowymi

1. Europejskie utwory kinematograficzne zrealizowane w koprodukcji wielostronnej i do których ma zastosowanie niniejsza konwencja, korzystają w pełnym wymiarze z dobrodziejstw przyznanych filmom krajowym na mocy przepisów prawnych i uregulowań obowiązujących w każdej ze Stron niniejszej konwencji uczestniczącej w danej koprodukcji.

2. Dobrodziejstwa są przyznawane każdemu koproducentowi przez Stronę, w której ma on swoją siedzibę, na warunkach i w granicach przewidzianych przepisami prawa i uregulowaniami tejże Strony oraz zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji.

Artykuł 5

Warunki uzyskania statusu koprodukcji

1. Wszelka koprodukcja utworów kinematograficznych powinna uzyskać, po konsultacjach pomiędzy właściwymi władzami i zgodnie z warunkami przewidzianymi w załączniku I, zatwierdzenie ze strony właściwych władz Stron, w których koproduttori mają swe siedziby. Wyżej wymieniony załącznik I stanowi integralną część niniejszej konwencji.

2. Wnioski o przyznanie statusu koprodukcji składane są w celu ich zatwierdzenia przez właściwe władze, zgodnie z postanowieniami dotyczącymi postępowania przy składaniu wniosków, przewidzianymi w załączniku I. Zatwierdzenie to jest nieodwołalne, o ile nie zachodzi przypadek nieprzestrzegania wstępnych zobowiązań dotyczących spraw artystycznych, ekonomicznych i technicznych.

3. Projekty o charakterze pornograficznym oraz stanowiące apologię gwałtu lub wyraźnie naruszające godność ludzką nie mogą być dopuszczone do statusu koprodukcji.

4. Dobrodziejstwa przewidziane z tytułu koprodukcji są przyznawane koproducentom, o których powszechnie wiadomo, iż posiadają odpowiednią ku temu organizację techniczną i finansową, a także wystarczające kwalifikacje zawodowe.

5. Państwo-Strona wskaże właściwe władze, o których mowa w powyższym ustępie 2, składając deklarację w chwili podpisania lub składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia. Oświadczenie to może w każdej chwili ulec późniejszej zmianie.

Artykuł 6

Proporcje odnośnych wkładów koproducentów

1. Przy koprodukcji wielostronnej najmniejszy wkład nie może być niższy niż 10%, a największy wkład nie może przekraczać 70% całkowitych kosztów produkcji utworu kinematograficznego. Jeżeli najmniejszy wkład jest niższy niż 20%, Strona, której dotyczy, może podjąć kroki zmierzające do ograniczenia lub wyeliminowania dostępu do krajowych mechanizmów wspomagania produkcji.

2. Jeżeli niniejsza konwencja zastępuje porozumienie bilateralne między dwiema Stronami na warunkach przewidzianych w artykule 2 ustęp 4, najmniejszy udział nie może być niższy niż 20%, a największy udział nie może przekraczać 80% całkowitych kosztów produkcji utworu kinematograficznego.

Artykuł 7

Prawa koproducentów

1. Umowa dotycząca koprodukcji powinna gwarantować każdemu koproducentowi współwłasność oryginalnego negatywu obrazu i negatywu dźwięku. Umowa powinna

zawierać postanowienie, że oryginalny negatyw zostanie zdeponowany we wspólnie uzgodnionym przez koproducentów miejscu, do którego będą mieli swobodny dostęp.

2. Umowa o koprodukcji powinna również gwarantować każdemu koproducentowi prawo do kopii negatywu lub innego nośnika umożliwiającego reprodukcję.

Artykuł 8

Wkład techniczny i artystyczny

1. Wkład każdego koproducenta będzie obejmował efektywny udział techniczny i artystyczny. Z zasady, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami wiążącymi Strony, wkład koproducentów w odniesieniu do personelu twórczego, technicznego i artystycznego, wykonawców, a także urządzeń technicznych musi być proporcjonalny do ich inwestycji.

2. Z zastrzeżeniem zobowiązań międzynarodowych wiążących Strony, a także wymogów scenariusza, personel wchodzący w skład ekipy zdjęciowej będzie wywodził się spośród obywateli Państw będących partnerami w danej koprodukcji, a prace postprodukcyjne będą wykonane w tychże Państwach.

Artykuł 9

Koprodukcje finansowe

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 8 oraz zgodnie ze szczególnymi warunkami i ograniczeniami ustanowionymi przepisami prawnymi i uregulowaniami obowiązującymi na terytorium Stron, do korzystania z dobrodziejstw niniejszej konwencji mogą być dopuszczone koprodukcje, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:

a) zawierają jeden lub kilka udziałów mniejszościowych, które mogą być jedynie udziałami finansowymi, zgodnie z umową koprodukcyjną, pod warunkiem że każdy krajowy udział nie będzie mniejszy niż 10%, ani większy niż 25% kosztów produkcji;

b) obejmują większościowego koproducenta wnoszącego efektywny udział techniczny i artystyczny oraz spełniającego wymogi określone dla uzyskania dla utworu kinematograficznego statusu dzieła pochodzenia tego kraju;

c) pomagają w utrwalaniu europejskiej tożsamości; oraz

d) są przedmiotem umów koprodukcyjnych zawierających postanowienia dotyczące podziału wpływów.

2. Status koprodukcji będzie przyznawany koprodukcjom finansowym po uprzednim uzyskaniu zezwolenia wydawanego przez właściwe władze dla każdego przypadku traktowanego oddzielnie, w szczególności po uwzględnieniu postanowień poniższego artykułu 10.

Artykuł 10

Ogólna równowaga wymiany

1. Strony będą utrzymywać równowagę we wzajemnych stosunkach w dziedzinie kinematografii tak pod względem wielkości inwestycji finansowych, jak i udziału artystycznego i technicznego w utworach kinematograficznych realizowanych w koprodukcji.

2. Strona, która po upływie odpowiedniego okresu czasu stwierdzi deficyt w swoich stosunkach koprodukcyjnych z jedną lub kilkoma Stronami, może, mając na względzie zachowanie jej tożsamości kulturowej, odmówić udzielenia swej zgody na następną koprodukcję do czasu przywrócenia równowagi w swych stosunkach w dziedzinie kinematografii z daną Stroną lub danymi Stronami.

Artykuł 11

Wjazd i pobyt

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi i uregulowaniami, a także z międzynarodowymi zobowiązaniami, każda ze Stron ułatwi wjazd i pobyt oraz wydanie zezwoleń na pracę na swym terytorium personelowi technicznemu i artystycznemu innych Stron biorących udział w koprodukcji. Podobnie, każda ze Stron zezwoli na czasowy wwóz oraz wywóz urządzeń potrzebnych do produkcji i dystrybucji utworów kinematograficznych zrealizowanych w ramach niniejszej konwencji.

Artykuł 12

Informacje o Państwach koproducentach

1. Państwa koproducenci będą wymienieni w napisach czołowych utworu kinematograficznego zrealizowanego w koprodukcji.

2. Nazwy tych Państw zostaną wyraźnie wymienione w napisach czołowych, w reklamie i w materiałach promocyjnych utworów kinematograficznych, a także w trakcie ich prezentacji.

Artykuł 13

Eksport

W przypadku eksportu utworu kinematograficznego zrealizowanego w koprodukcji do Państwa, w którym wwóz utworów kinematograficznych objęty jest kontyngentem, i jeśli jedna ze Stron koprodukcji nie dysponuje prawem swobodnego wwozu swoich utworów kinematograficznych do Państwa importera:

a) utwór kinematograficzny będzie wliczany do kontyngentu Państwa, którego udział jest większościowy;

b) w przypadku utworu kinematograficznego zawierającego równe udziały poszczególnych Państw, utwór ten będzie wliczany do kontyngentu Państwa, które dysponuje najlepszymi możliwościami eksportowymi do Państwa importera;

c) jeżeli postanowienia lit. a) i b) nie mają zastosowania, utwór kinematograficzny będzie wliczany do kontyngentu Strony, która zapewniła reżysera.

Artykuł 14

Języki

W trakcie dopuszczania do statusu koprodukcji właściwa władza Strony może zażądać od koproducenta, mającego w niej swoją siedzibę, sporządzenia wersji ostatecznej utworu kinematograficznego w jednym z języków tejże Strony.

Artykuł 15

Festiwale

O ile koproducenci nie postanowią inaczej, utwory kinematograficzne zrealizowane w koprodukcji będą przedstawiane na międzynarodowych festiwalach przez tę Stronę, w której ma swoją siedzibę większościowy koproducent lub, w przypadku równych udziałów finansowych, przez Stronę, która zapewniła reżysera.

ROZDZIAŁ III

Postanowienia końcowe

Artykuł 16

Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu przez państwa członkowskie Rady Europy oraz przez inne państwa będące Stronami Europejskiej konwencji kulturalnej, które mogą wyrazić swą zgodę na związanie się jej postanowieniami poprzez:

a) podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia albo

b) podpisanie z zastrzeżeniem późniejszej ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, po którym nastąpi ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie.

2. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia są składane na ręce Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 17

Wejście w życie

1. Konwencja wejdzie w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu od dnia, w którym pięć państw, z których co najmniej cztery są członkami Rady Europy, wyrazi zgodę na przyjęcie zobowiązań wynikających z konwencji, zgodnie z postanowieniami artykułu 16.

2. Dla każdego państwa-sygnatariusza, które później wyrazi swoją zgodę na przyjęcie zobowiązań wynikających z konwencji, konwencja ta wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu liczonego od dnia podpisania lub złożenia dokumentów ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 18

Przystąpienie państw nieczłonkowskich

1. Po wejściu w życie niniejszej konwencji. Komitet Ministrów Rady Europy może zaprosić każde państwo europejskie niebędące członkiem Rady Europy, jak również Europejską Wspólnotę Gospodarczą, do przystąpienia do niniejszej konwencji, na mocy decyzji podjętej większością głosów przewidzianą w artykule 20 litera d Statutu Rady Europy i przy jednogłośności przedstawicieli Państw-Stron mających prawo zasiadania w Komitecie Ministrów.

2. Dla każdego przystępującego państwa lub dla Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, w razie jej przystąpienia, konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu liczonego od dnia złożenia dokumentów przystąpienia na ręce Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 19

Klauzula terytorialna

1. Każde państwo może, w chwili podpisania lub w chwili składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, wskazać terytorium lub terytoria, do których niniejsza konwencja będzie miała zastosowanie.

2. Każda Strona może w każdym czasie, w drodze deklaracji złożonej Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, rozszerzyć stosowanie niniejszej konwencji na jakiegokolwiek inne terytorium wskazane w deklaracji. Konwencja w stosunku do tego terytorium wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu, liczonego od dnia otrzymania deklaracji przez Sekretarza Generalnego.

3. Deklaracja złożona na podstawie dwóch poprzednich ustępów będzie mogła być odwołana, w odniesieniu do terytorium wskazanego w tej deklaracji, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego. Odwołanie będzie skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu liczonego od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 20

Zastrzeżenia

1. Każde państwo może, w chwili podpisania lub w chwili składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, oświadczyć, że postanowienia artykułu 2 ustęp 4 nie będą miały zastosowania do jego dwustronnych stosunków koprodukcyjnych z jedną lub kilkoma Stronami. Ponadto może zastrzec sobie prawo ustalania maksymalnego udziału innego niż ten, jaki został określony w artykule 9 ustęp 1 lit. a. Nie dopuszcza się żadnego innego zastrzeżenia.

2. Państwo, które zgłosiło zastrzeżenie na mocy poprzedniego ustępu, może je wycofać w całości lub w części w drodze notyfikacji złożonej Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy. Wycofanie będzie skuteczne z dniem otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 21

Wypowiedzenie

1. Każda Strona może w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą konwencję w drodze notyfikacji skierowanej na ręce Sekretarza Generalnego Rady Europy.

2. Wypowiedzenie wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie sześciomiesięcznego okresu liczonego od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 22

Notyfikacje

Sekretarz Generalny Rady Europy zawiadamia państwa członkowskie Rady, jak również każde państwo oraz Europejską Wspólnotę Gospodarczą, które przystąpiły do niniejszej konwencji lub zostały zaproszone do przystąpienia, o:

- a) każdym podpisaniu;
- b) złożeniu każdego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c) każdej dacie wejścia w życie niniejszej konwencji, zgodnie z postanowieniami artykułów 17, 18 i 19;
- d) każdej deklaracji złożonej zgodnie z artykułem 5 ustęp 5;
- e) każdym wypowiedzeniu notyfikowanym zgodnie z artykułem 21;
- f) jakimkolwiek akcie, notyfikacji lub informacji mających związek z niniejszą konwencją.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Konwencję niniejszą sporządzono w Strasburgu, w dniu 2 października 1992 r. w językach francuskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie zdeponowany w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze jego poświadczoną kopię każdemu z państw wymienionych w artykule 16 ustęp 1, a także każdemu państwu i Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej zaproszonym do przystąpienia do niniejszej konwencji.

ZAŁĄCZNIK I

Procedura składania wniosków

Koproducenci mający siedzibę w Stronach niniejszej konwencji powinni w celu korzystania z jej dobrodziejstw wystąpić na dwa miesiące przed rozpoczęciem zdjęć z wnioskiem o dopuszczenie do statusu koprodukcji, załączając do niego niżej wymienione dokumenty. Dokumenty te powinny być dostarczone właściwym władzom, w liczbie egzemplarzy dostatecznej dla przekazania władzom innych Stron, najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem zdjęć:

- kopia umowy nabycia praw autorskich lub jakiegokolwiek inny dowód pozwalający stwierdzić nabycie praw autorskich w celu handlowego wykorzystania dzieła;
- szczegółowy scenariusz;
- spis wkładów technicznych i artystycznych poszczególnych krajów;
- szacunkowy kosztorys i szczegółowy plan finansowania;
- plan produkcji dzieła kinematograficznego;
- umowa koprodukcji zawarta między koproducentami. Umowa ta powinna zawierać klauzule przewidujące podział między koproducentów przychodów lub rynków.

Wniosek i pozostałe dokumenty powinny być sporządzone, w miarę możliwości, w języku tych właściwych władz, do których są kierowane.

Właściwe władze krajowe przekażą sobie w ten sposób zebrane akta natychmiast po ich złożeniu. Właściwa władza Strony, która ma mniejszościowy udział finansowy, udziela swojej zgody po uzyskaniu opinii władz Strony, która ma większościowy udział finansowy.

ZAŁĄCZNIK II

1. Utwór kinematograficzny uważa się za europejski w rozumieniu artykułu 3 ustęp 3, jeżeli zawiera składniki europejskie dające w sumie co najmniej 15 punktów na 19 możliwych, zgodnie z kryteriami określonymi w poniższej tabelce.

2. Biorąc pod uwagę wymogi scenariuszowe, właściwe władze mogą, po skonsultowaniu się ze sobą i jeżeli uważają, że dzieło odzwierciedla jednak

europijską tożsamość, dopuścić do statusu koprodukcji dzieła, które uzyskało liczbę punktów mniejszą niż 15 normalnie wymaganych.

Składniki europejskie Ocena punktowa

Grupa twórcza

Reżyser	3
Scenarzysta	3
Kompozytor	1

	7

Wykonawcy (aktorzy)

Rola pierwszoplanowa	3
Rola drugoplanowa	2
Rola trzecioplanowa	1

	6

Ekipa techniczna

Operator	1
Reżyser dźwięku	1
Montażysta	1
Scenograf	1
Studio lub obiekt zdjęciowy	1
Lokalizacja postprodukcji	1

	6

N.B.

a uznanie roli za pierwsze-, drugo- i trzecioplanowa jest uzależnione od liczby przepracowanych dni.

b w odniesieniu do artykułu 8 "artystyczny" odnosi się do grupy twórców i artystów wykonawców, "techniczny" odnosi się do grupy zawodów techniczno-pomocniczych.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, z zastrzeżeniem złożonym przez Rzeczpospolitą Polską na podstawie artykułu 20 ustęp 1 do artykułu 9 ustęp 1 litera a) powyższej konwencji,
- będzie ona niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 23 grudnia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

¹⁾ W tekście angielskim występuje błąd, który został zweryfikowany w przekładzie na język polski zgodnie z przyjętą systematyką aktu.